

Segueix el nom fins una pubilla, 1684, Maria Anna Burguès, casada amb Francesc Alrani.

El fill hereu es digué Miquel Alrani, però el net fou de nou Genís Burguès, això en l'any 1725. No obstant el fill d'aquest es digué de nou Jaume Alrani, i ja no hi hagueren més Burguès a la família. Una filla de l'anterior, que seria també pubilla, Eulàlia Alrani, per matrimoni amb Josep Margenat, mort en 1790, donà el nom Margenat que segueix fins ara.

Passen dues generacions més, i Jaume Margenat Brustenga casa amb Maria Ridemeya Palau, d'Argentona. Les arrels d'aquesta Casa Ridemeya consten també en l'arbre fins els seus orígens, en 1560.

A partir d'aquest casament començà el tronc de l'arbre. El primer fill fou Esteve Margenat, mort en 1888, que fins fa pocs anys algun veí el recordava bé.

Segueixen dues generacions de cap Josep, el Sr. Francesc i l'actual Josep. L'arbre no es limita al cap de casa, sinó als fills, formant branques, amb els corresponents cònjuges.

Fins ací l'arbre i que per molts anys pugui ésser continuat.

En quant a comunicacions també té els seus detalls.

—Davant la casa hi passava l'anomenat Camí de Creu, lligament de La Sagrera amb les cases del Rieral. Travessava el torrent i seguidament el lloc on ara passa la carretera i s'enfilava en direcció a Can Brustenga, per unir-se allà amb el Camí de carro principal. Aquest procedia ja de terres avall, Can Feu, La Sala, travessant les alzines on encara es pot notar l'antic emplaçament, entre La Sala i el trencant de Can Burgues, passava per sota Can Torras, Can Brustenga, Can Trias, sobre Can Barbany i pujava cap a Can Serra, Can Genís i La Sagrera.

Entre altres, molt curiós és un llibret on consten infinitat de relacions entre la Parròquia i la Casa Burguès, ja com a particular o com a albacea de la Rectoria. El començà en Esteve Margenat, revesavi de l'actual, fent, en qualitat d'albacea unes entregues en metàl·lic per construccions en l'Església de la Parròquia. Era en 1878 i les entregues eren força crescudes, de l'ordre de 2.000, 500 i altres menors, en duros. Possiblement es refereix a la construcció o a la restauració de l'Església. Era Rector M. Joaquim Duran, i consta llarga relació durant dit rectorat. Entre altres dades, hi té constància una missa anyal que s'establí per Jaume Burguès, mort en 1586. El donatiu anyal era de cinc rals, i en el llibret consta que en 1859 s'anava pagant, i així fins el present. Una bona mostra de la tradició.

Altres llibres on es barregen noms coneguts i totes aquestes unitats de mesura i de moneda que sols guarda la història: lliures, sous, mesures catalanes. Tot un món de record.

Tot ha canviat en els temps d'ara. Cal conservar les tradicions, ànima dels pobles, i la Casa les manté en l'essència i en l'esperit de vida que hi regeix. Però no són suficients, cal renovar i crear. Les rendes han passat a ésser quasi un símbol. El que altre temps era sobrant, avui fóra justa. La